

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť

dňa 26. 4. 2007

a vykonateľnosť dňa

Krajský súd v Bratislave

- 9 MAJ 2007

dňa ZS 192/2005-24

Protimonopolný úrad Slovenskej republiky Drieňová 24, 826 08 Bratislava	
Doslo:	- 5. 04. 2007
Číslo: 1358	Prídelné
Prílohy:	

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančenika a členov JUDr. Alexandry Hanusovej a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: **Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky, Dobrovičova 12, Bratislava**, proti žalovanému: **Protimonopolný úrad Slovenskej republiky, Drieňová 24, Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2005/39/R/2/054 zo dňa 13.5.2005, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi sa nepriznáva právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30.6.2005 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady Protimonopolného úradu SR č. 2005/39/R/2/054 zo dňa 13.5.2005, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu a bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie žalovaného č. 2004/39/2/1/218 zo dňa 17.12.2004 o uložení pokuty žalobcovi pre porušenie § 39 zák. č. 136/2001 Z.z. o ochrane hospodárskej súťaže v znení neskorších predpisov (ďalej len ZOHS), spočívajúce v uzatvorení a plnení zmluvy uzavretej dňa 14.4.2004 s podnikateľom N-ADOVA, s.r.o., Krškanská 1, Nitra, čím mal žalobca neprípustne obmedziť hospodársku súťaž na trhu veterinárnej asanácie.

Žalobca namietal, že v zmysle § 39 ZOHS orgán štátnej správy môže obmedziť hospodársku súťaž zvýhodnením určitého podnikateľa len vtedy, ak tak nekoná pri výkone štátnej správy. Žalobca považoval za nesprávny záver žalovaného, že uzavretím zmluvy na likvidáciu živočíšnych odpadov žalobca obmedzil hospodársku súťaž, pretože uzavretie zmluvy nie je výkonom štátnej správy, ale obchodnoprávnym aktom, ktorý nie je možné posudzovať z hľadiska ustanovení ZOHS. Poukázal na to, že uzavretím zmluvy zo dňa 14.4.2004 vznikol medzi žalobcom a podnikateľom N-ADOVA, s.r.o., Nitra obchodný záväzkový vzťah, ktorého predmetom bola ochrana obyvateľstva SR pre nákazou bovinnej sporgiformnej encefalopatie (BSE) a nakoľko predmet zmluvy sa týkal zabezpečovania verejných potrieb, mal žalobca v tomto vzťahu postavenie podnikateľa. Tento obchodný

záväzkový vzťah podľa žalobcu nie je možné stotožniť s výkonom štátnej správy, za ktorý sa v zmysle § 1 Správneho poriadku považuje také konanie, v ktorom v oblasti verejnej správy správne orgány rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k obsahu žaloby uviedol, že nakoľko žalobca má na základe poverenia vlády, ako aj v zmysle pôsobnosti vymedzenej zákonom o veterinárnej starostlivosti, kompetenciu v oblasti riešenia problematiky BSE, zodpovedal v rámci výkonu štátnej správy aj za riešenie veterinárnej asanácie. Konkrétny spôsob jej realizácie a financovania bol výlučne v jeho právomoci, pričom za účelom financovania veterinárnej asanácie boli žalobcovi zverené finančné prostriedky zo štátneho rozpočtu. Žalovaný zotrval na názore, že žalobca obmedzil hospodársku súťaž zjavnou podporou zvýhodňujúcou podnikateľa N-ADOVA, s.r.o., a to pri výkone štátnej správy tým, že s uvedeným podnikateľom uzatvoril zmluvu ako s jediným z dvoch priamo si konkurujúcich subjektov pôsobiacich na relevantnom trhu veterinárnej asanácie a túto zmluvu plnil tak, že poskytoval finančný príspevok producentom kadáverov z prostriedkov zo štátneho rozpočtu len prostredníctvom tohto podnikateľa. Svoje konanie odôvodnil tvrdením, že druhý konkurujúci subjekt spoločnosť VAS s.r.o., nie je schopný dodržať požadované kritériá na vykonávanie predmetnej činnosti, čo sa však v priebehu správneho konania ukázalo ako nepravdivé. Žalovaný poukázal na to, že žalobca obmedzil hospodársku súťaž nie tým, že vstúpil do zmluvného vzťahu ako takého, ale že uzavrel zmluvu jednostranne zvýhodňujúcim spôsobom, keď v posudzovanom období poskytoval štátny príspevok len prostredníctvom jedného spracovateľa v čase, keď na relevantnom trhu veterinárnej asanácie už pôsobili dva priamo si konkurujúce subjekty. Z uvedených dôvodov navrhol žalovaný žalobu zamietnuť.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods. 1 O.s.p.) na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj postup správneho orgánu boli v súlade so zákonom.

Z administratívnych spisov žalovaného vyplynulo, že v správnom konaní vo veci možného porušenia § 39 ZOHS začatým žalovaným dňa 12.8.2004 z vlastného podnetu, bolo zistené, že žalobca v rámci výkonu kompetencií spojených s realizáciou a financovaním problematiky BSE a podpory veterinárnej asanácie v súvislosti s BSE uzavrel dňa 14.4.2004 so spoločnosťou N-ADOVA s.r.o. zmluvu č. 2287/2004-520 o zbere, zvoze, spracovaní a následnej likvidácii živočíšnych vedľajších produktov, ktoré nie sú určené na ľudskú spotrebu, z územia Slovenskej republiky, na obdobie od 1.1. do 31.12.2004, ktorá zrušila predchádzajúcu zmluvu o dielo z roku 2001 uzavretú s uvedenou spoločnosťou s obdobným predmetom. Na základe uvedenej zmluvy žalobca poskytoval zo štátneho rozpočtu uvedenej spoločnosti finančný príspevok vo výške 1.512,60 Sk bez DPH na jednu tonu spracovaných produktov kategórie 1 (špecifický rizikový materiál súvisiaci s BSE, napr. miecha, mozog), kategórie 2 (uhynuté zvieratá – kadávery) a kategórie 3 (živočíšne vedľajšie produkty zo zabitých zvierat). Od roku 2001 do roku 2004 mala spoločnosť N-ADOVA spol. s r.o. oprávnenie od Štátnej veterinárnej a potravinovej správy SR na vykonávanie veterinárnej asanácie materiálov kategórie 1 a 2, spoločnosti VAS s.r.o. a Kafileria a.s. Senec mali oprávnenia na spracovanie materiálov kategórie 3. Odo dňa 1.3.2004 na základe oprávnenia udeleného Štátnou veterinárnou a potravinovou správou SR pôsobia na trhu veterinárnej asanácie v kategórii 1 a 2 s celoslovenskou pôsobnosťou dve spoločnosti - spoločnosť VAS,

s.r.o., ktorá od 1.3.2004 účtovala producentom odpadu za spracovanie jednej tony cenu 4.500,-Sk/t bez DPH, a spoločnosť N-ADOVA, s.r.o., s cenou 6.200,-Sk/t bez DPH. Na základe predmetnej zmluvy so žalobcom zo dňa 14.04.2004 znižovala spoločnosť N-ADOVA s.r.o. producentom živočíšnych odpadov účtovanú cenu za ich spracovanie o zmluvne dohodnutú štátnu dotáciu vo výške 1.512,60 Sk/t bez DPH. Predmetnú zmluvu so spoločnosťou N-ADOVA s.r.o. žalobca ukončil výpoveďou ku dňu 31.8.2004.

Na základe výsledkov rozsiahleho šetrenia a dokazovania, ku ktorým mal žalobca možnosť sa písomne vyjadriť, vydal odbor zneužívania dominantného postavenia žalovaného rozhodnutie č. 2004/39/2/1/218 zo dňa 17.12.2004, ktorým na základe § 22 ods. 1 písm. c) ZOHS kvalifikoval konanie žalobcu v čase od 1.5.2004 do 31.8.2004, spočívajúce v uzatvorení a plnení zmluvy zo dňa 14.4.2004 s podnikateľom N-ADOVA s.r.o. Nitra, ako podporu zvýhodňujúcu uvedeného podnikateľa a obmedzenie súťaže podľa §39 ZOHS, za čo uložil žalobcovi peňažnú pokutu vo výške 200.000,-Sk. V odôvodnení uvedeného prvostupňového rozhodnutia žalovaný konštatoval, že hoci od 1.3.2004 pôsobili na trhu veterinárnej asanácie v kategórii 1 a 2 dve spoločnosti, uzatvoril žalobca zmluvu len s jednou z nich, pričom v dôsledku toho príspevok štátu pre producentov živočíšneho odpadu, určený na jeho likvidáciu v kafilerickom zariadení, bol poskytovaný v roku 2004 len prostredníctvom spoločnosti N-ADOVA s.r.o. Výber subjektu, ktorým žalobca takto poskytoval zo štátneho rozpočtu finančný príspevok na likvidáciu odpadu, možno podľa žalovaného považovať na základe porovnania cien účtovaných účastníkmi trhu za neefektívny. Uvedeným postupom žalobca podľa záverov žalovaného deformoval hospodársku súťaž na relevantnom trhu veterinárnej asanácie v kategórii 1 a 2.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca rozklad, v ktorom namietal najmä tú skutočnosť, že spoločnosť VAS s.r.o. bola vylúčená z možnosti uplatňovania finančnej podpory pre producentov kadáverov z prostriedkov žalobcu z dôvodu, že v predmetnom období vykonávala zber, zvoz a spracovanie materiálu nielen kategórie 1 a 2, rovnako ako spoločnosť N-ADOVA s.r.o., ale i materiálu kategórie 3, bez možnosti jeho separácie a tým jeho následného ekonomického zhodnotenia.

Rada žalovaného po doplnení dokazovania rozhodnutím č. 2005/39/R/2/054 zo dňa 13.5.2005 zamietla rozklad žalobcu a prvostupňové rozhodnutie potvrdila. V rozkladovom konaní bolo zistené, že v posudzovanom období nedochádzalo v kafilérii VAS s.r.o. pri zvoze materiálov kategórie 2 od ich producentov k zmiešavaniu s materiálom kategórie 3, pretože táto spoločnosť mala špeciálnu techniku na zvoz jednotlivých kategórií odpadu. Obe kafilérie s platným povolením, tak N-ADOVA s.r.o., ako aj VAS s.r.o., uskutočňovali zber a zvoz kadáverov oddelene špeciálnymi vozidlami, preto mohli presne určiť množstvo kadáverov zvezených od konkrétneho producenta a následne mu vyfakturovať cenu s odrátaním príspevku v adekvátnej výške, v závislosti od zvezeného množstva kadáverov. Pri poskytnutí finančnej podpory na asanáciu kadáverov len podnikateľovi N-ADOVA s.r.o. dochádzalo k zvýhodneniu jednak tohto podnikateľa oproti podnikateľovi VAS s.r.o., ale následne aj k zvýhodneniu tých producentov kadáverov, ktoré mali uzatvorenú zmluvný vzťah a asanovali prostredníctvom spoločnosti N-ADOVA s.r.o., oproti producentom, ktorí asanovali kadavery v kafilérii VAS s.r.o., nakoľko títo príspevok nedostali. Obe kafilérie mali pritom porovnateľné technické vybavenie a používali porovnateľné technologické postupy. Rada žalovaného konštatovala, že finančná podpora bola určená v konečnom dôsledku všetkým producentom kadáverov a preto nebol dôvod, aby ju nedostali tí producenti, ktorí neuzavreli zmluvu na asanáciu so spoločnosťou N-ADOVA s.r.o., ale so spoločnosťou VAS s.r.o. Rada žalovaného sa preto stotožnila so záverom prvostupňového správneho orgánu, že neexistoval žiadny objektívny dôvod na zvýhodnenie kafilérie N-ADOVA s.r.o. ako subjektu, prostredníctvom ktorého sa štátna podpora poskytovala a nebol dôvod na

to, aby finančnú podporu nedostali všetci producenti kadáverov (do normy limitu úhynu) bez ohľadu na to, s ktorou kafilériou uzavreli zmluvu na asanáciu kadáverov.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade so správnym poriadkom SR, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Podľa § 2 ods. 1 ZOHS, tento zákon sa vzťahuje na

- a) podnikateľov
- b) orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy.

Podľa § 39 ZOHS orgány štátnej správy pri výkone štátnej správy, orgány územnej samosprávy pri výkone samosprávy a pri prenesenom výkone štátnej správy a orgány záujmovej samosprávy pri prenesenom výkone štátnej správy nesmú zjavnou podporou zvýhodňujúcou určitého podnikateľa alebo iným spôsobom obmedzovať súťaž.

S ohľadom na vymedzenie žalobných dôvodov bolo úlohou súdu v podstate len posúdiť, či uzavretie a plnenie zmluvy o veterinárnej asanácii živočíšnych produktov len s jedným z dvoch konkurujúcich si spoločností na relevantnom trhu možno zahrnúť pod pojem výkon štátnej správy, a teda či bol dôvodný postup žalovaného podľa cit. ust. § 39 ZOHS.

Súd sa v tomto smere jednoznačne stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca ako gestorský rezort vo vzťahu k podpore veterinárnej asanácie v súvislosti s chorobou BSE zabezpečoval realizáciu a financovanie, resp. spolufinancovanie likvidácie rizikových živočíšnych materiálov a rozhodoval o použití príspevku vyčleneného zo štátneho rozpočtu na tento účel. Za výkon štátnej správy možno považovať realizáciu politiky štátu v danej oblasti akýmkoľvek spôsobmi a metódami, ktoré sa nepriečia platnému právu. Rozhodovanie o právach, právom chránených záujmov alebo povinnostiach fyzických a právnických osôb, je len jedným z prejavov výkonu štátnej správy, nie jeho definíciou, ako si to mylne vysvetľuje žalobca. V danom prípade žalobca ako ústredný orgán štátnej správy realizoval politiku štátu v oblasti veterinárnej asanácie zameranej na prevenciu BSE v rozsahu svojich kompetencií a právomocí a to spôsobom, ktorý nepochybne spadá pod výkon štátnej správy. Na tom nič nemení fakt, že tak urobil uzavretím obchodnej zmluvy podriadenej režimu Obchodného zákonníka, pričom v rámci realizácie svojich kompetencií použil verejné zdroje zo štátneho rozpočtu. Pri rozhodovaní o spôsobe výberu kafilérie, prostredníctvom ktorej mal štát v rámci realizácie svojej politiky podporiť riadne spracovanie živočíšnych odpadov, bol žalobca povinný postupovať aj v súlade s ust. § 39 ZOHS tak, aby nedošlo k zjavnej podpore zvýhodňujúcej určitého podnikateľa, ani iným spôsobom obmedzovať hospodársku súťaž.

Súd sa v plnom rozsahu stotožnil so závermi správnych orgánov oboch stupňov, že k neprípustnému skresleniu a obmedzeniu hospodárskej súťaže zo strany žalobcu došlo tým, že prostriedky zo štátneho rozpočtu určené všetkým producentom živočíšnych odpadov boli

nasmerované prostredníctvom zmluvy zo dňa 14.4.2004 len cez jednu z dvoch navzájom si konkurujúcich spoločností, pričom na takúto jednostrannú podporu nebol objektívny dôvod.

Súd konštatoval, že žalovaný v správnom konaní bezpečne zistil skutkový stav veci a tento i po právnej stránke správne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Preto súdu neostáva iné, ako na tieto dôvody poukázať.

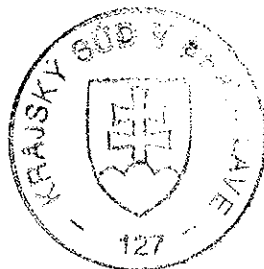
Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po prejednaní veci dospel k záveru, že nakoľko bolo napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú jeho zrušenie, žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a v konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave dňa 28.2.2007

Mgr. Viliam Pohančeník
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská